

als gevolg waarvan het merk vervallen moest worden verklaard.

Deze beslissing toont aan dat het EUIPO streng is bij de beoordeling van bewijsmateriaal, ook bij grote en bekende ondernemingen. Dat McDonalds beroep zal aantekenen, is bijna zeker.

6. INSOLVENTIE / INSOLVABILITÉ

*Inge Van de Plas*⁶

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 6 februari 2019

INSOLVENTIE

Toepassingsgebied Brussel I – Insolventieverordening
INSOLVABILITÉ

Champ d'application Bruxelles I – Règlement insolvabilité

De feiten van dit arrest zijn als volgt. In 2008 schreef een gerechtsdeurwaarder gelden over van een kwaliteitsrekening naar zijn zichtrekening bij Fortis Bank. Vervolgens haalde de gerechtsdeurwaarder deze gelden ook van de rekening bij Fortis Bank. Deze handelingen werden als verduistering gekwalificeerd. In 2010 wordt zowel de vennootschap van de gerechtsdeurwaarder, als de gerechtsdeurwaarder zelf failliet verklaard. In het kader van dit faillissement heeft de curator een vordering ingesteld tegen Fortis Bank waarin de curator stelt dat Fortis Bank onrechtmatig heeft gehandeld jegens de gezamenlijke schuldeisers door haar medewerking te verlenen aan deze frauduleuze praktijken.

De vraag voor het Hof van Justitie gaat uit van het gerechtshof 's-Hertogensbosch betreffende de *Peeters/Gatzen*-vordering van de curator. Uit hoofde van een dergelijke *Peeters/Gatzen*-vordering kan de curator onder omstandigheden een vordering tot schadevergoeding uit hoofde van onrechtmatige daad geldend maken tegen een derde die bij de benadeling van de gezamenlijke schuldeisers betrokken was, ook al kwam een dergelijke vordering niet aan de gefailleerde zelf toe. De opbrengst van een *Peeters/Gatzen*-vordering valt in de boedel.

Het gerechtshof van 's-Hertogensbosch is niet zeker of een *Peeters/Gatzen*-vordering moet worden beschouwd als een vordering die enkel wordt beheerst door de specifieke regels voor de insolventieprocedure en dus buiten de werkingssfeer van de Brussel I-Verordening valt. Vervolgens richt het gerechtshof van 's-Hertogensbosch zich tot het Hof van Justitie met de vraag of de *Peeters/Gatzen*-vordering valt binnen het begrip burgerlijke en handelszaken van de Brussel I-Verordening (nr. 44/

2001) en dus buiten het toepassingsgebied van de insolventieverordening.

In zijn antwoord stelt het Hof dat het begrip burgerlijke en handelszaken onder de Brussel I-Verordening ruim moet worden begrepen. Daarnaast heeft het Hof reeds geoordeeld dat enkel vorderingen die rechtstreeks voortvloeien uit een insolventieprocedure en daarmee nauw verband houden, buiten de werkingssfeer van Brussel I-Verordening vallen. De doorslaggevende factor voor het Hof om te besluiten of een vordering valt onder het toepassingsgebied van de Brussel I-Verordening, dan wel de insolventieverordening is de beoordeling of het recht of de verbintenis waarop de vordering is gebaseerd, voortvloeit uit de gemene regels van het burgerlijk recht en het handelsrecht dan wel uit specifieke, afwijkende regels voor insolventieprocedures.

In casu stelt het Hof vast de vordering van de curator in deze omstandigheden onmiskenbaar een band heeft met de insolventieprocedure. Echter, deze vordering behoort niet louter tot de bevoegdheid van de curator, maar kan ook door de schuldeisers afzonderlijk worden ingesteld. Bovendien staat deze vordering los van de inleiding van de insolventieprocedure. Bijgevolg oordeelt het Hof dat de *Peeters/Gatzen*-vordering niet kan worden beschouwd als een rechtstreeks en onlosmakelijk gevolg van een dergelijke insolventieprocedure. De vordering valt dus binnen het toepassingsgebied van de Brussel I-Verordening en niet de Insolventieverordening.

Hof van Cassatie 1 februari 2019

FAILLISSEMENT

Aansprakelijkheid – Sociale zekerheid

FAILLITE

Responsabilité – Sécurité sociale

Krachtens artikel 530, § 2 W.Venn. (thans art. XX.226 WER) kunnen bestuurders, zaakvoerders en feitelijke bestuurders persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor het geheel of een deel van alle op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen, bijdrageopslagen, verwijlinteressen en de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54ter uitvoeringsbesluit RSZ-wet, indien zij in de loop van de periode van 5 jaar voorafgaand aan de faillietverklaring betrokken zijn geweest bij minstens twee faillissementen of vereffeningen waarbij eveneens de sociale bijdragen onbetaald zijn gebleven.

Met de *op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen* worden bedoeld de bijdragen die verschuldigd zijn door de failliet verklaarde vennootschap en niet deze die verschuldigd zijn door de twee of meerdere vennootschappen die in de

⁶ Assistent Universiteit Antwerpen.

loop van de 5 voorafgaande jaren werden failliet verklaard.

De aansprakelijkheid op basis van artikel 530 W.Venn/XX.226 WER strekt enkel tot de sociale bijdragen verschuldigde in het huidige faillissement. Een bestuurder kan niet aansprakelijk worden gesteld voor de schulden van de eerder failliet verklaarde vennootschappen ook al was hij bij die faillissementen betrokken.

Bijgevolg, door te oordelen dat er geen reden bestaat om de vordering te herleiden tot 181.562,49 EUR, zijnde de socialezekerheidsbijdragen verschuldigd in het faillissement van V. NV en de eiser dienvolgens te veroordelen tot de socialezekerheidsbijdragen verschuldigd in de drie faillissementen, verantwoordt de appelrechter zijn beslissing niet naar recht.

Conclusie van advocaat-generaal SPZUNAR, 23 januari 2019, nr. C-509/17

INSOLVENTIE

Rechten van de werknemers – Overgang onderneming – Gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijke gezag

INSOLVABILITÉ

Droits des travailleurs – Réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice

Op 23 januari 2019 heeft advocaat-generaal SPZUNAR zijn conclusie neergelegd in de zaak *Plessers*.

Vooreerst herhalen we kort de feiten. Mevrouw Plessers was een werknemster bij NV Echo. Op 23 april 2012 wordt in hoofde van NV Echo een procedure tot gerechtelijke reorganisatie geopend. Initieel was de doelstelling van de gerechtelijke reorganisatie het bekomen van een collectief akkoord. Deze doelstelling wordt gewijzigd naar een overdracht onder gerechtelijk gezag (GROG) op 19 februari 2013. Op 22 april 2013 wordt aan de gerechtshandatarissen de machtiging verleend om de NV Echo over te dragen aan Prefaco. Bij deze overname zouden 164 werknemers worden overgedragen. Mevrouw Plessers behoorde niet tot deze 164 werknemers en werd op 24 april 2013 hiervan in kennis gesteld. Mevrouw Plessers gaat niet akkoord met haar weigering tot overname en stelt Prefaco in gebreke. Bij gebrek aan overeenstemming tussen beide partijen legt zij een verzoekschrift neer bij de arbeidsrechtbank van Antwerpen. Nadat haar eis in eerste aanleg werd afgewezen, stelt zij hoger beroep in bij het arbeidshof te Antwerpen. Het hof beslist om de behandeling van de zaak te schorsen en volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie:

Is het keuzerecht voor de overnemer uit artikel 61, § 4 [WCO], in de mate dat deze “gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag” is aangewend

met het oog op het behoud van het geheel of [e]en gedeelte van de vervreemder of van zijn activiteiten, in overeenstemming met [richtlijn nr. 2001/23], in het bijzonder met de artikelen 3 en 5 van deze richtlijn?

De advocaat-generaal bij het Hof van Justitie splitst zijn antwoord op deze vraag in twee:

- 1) Voldoet de GROG aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 5, 1. Richtlijn nr. 2001/23?
- 2) Is de mogelijkheid van de overnemer om over te nemen werknemers te kiezen in overeenstemming met artikelen 3 en 4 richtlijn nr. 2001/23?

Het antwoord op beide vragen is negatief. Volgens de advocaat-generaal kan de GROG niet worden beschouwd als “een faillissementsprocedure of [in] een soortgelijke procedure met het oog op de liquidatie van het vermogen van de vervreemder”. In tegendeel, volgens de advocaat-generaal staat de continuïteit van de onderneming en het behoud van de onderneming centraal bij de GROG. Bovendien is de advocaat-generaal van mening dat de gerechtsmandataris niet kan worden beschouwd als toezicht door een overheidsinstantie. Op basis hiervan concludeert de advocaat-generaal dat de GROG niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 5, 1. richtlijn nr. 2001/23 en niet is uitgesloten van de toepassing van artikelen 3 en 4 richtlijn nr. 2001/23.

Indien de GROG niet valt onder de uitzondering van artikel 5, 1. Richtlijn nr. 2001/23, dan rijst de vraag of het keuzerecht van de overnemer in artikel 61, § 4 WCO, thans artikel XX.86, § 3 WER, in overeenstemming is met artikelen 3 en 4 richtlijn nr. 2001/23. Opnieuw is het antwoord negatief. De advocaat-generaal concludeert dat richtlijn nr. 2001/23 zich verzet tegen een nationale wetelijke regeling waarin de verkrijger het recht heeft om te kiezen welke werknemers hij wil overnemen wanneer hij gebruik maakt van de GROG.

Ondernemingsrechtbank Gent (afd. Gent), 6 december 2018

INSOLVENTIE

Rechtsmisbruik – Aangifte van faillissement – Definities en toepassingsgebied – Collectieve schuldenregeling – Vrij beroepsbeoefenaar

INSOLVABILITÉ

Abus de droit – Aveu de faillite – Définitions et champ d’application – Règlement collectif de dettes

Vroeger kon de vrije beroepsbeoefenaar enkel beroep doen op de collectieve schuldenregeling (CSR). De andere insolventieprocedures, i.e. faillissement en gerechtelijke reorganisatie, stonden enkel open voor kooplieden. Echter, sinds 1 mei 2018 kunnen vrije beroepsbeoefenaars ook beroep doen op de collectieve insolventieprocedures voor ondernemingen. Dit is een